

[Harald Jensen.]
for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, som har med den Sag at gøre. Dette Direktorat er ikke en københavnsk Institution, det er en Landsinstitution, som ikke beskæftiger sig specielt med københavnske Anliggender. Derimod beskæftiger Centralarbejdsanvisningskontoret sig i København med de rent lokale Spørgsmaal, og det vilde derfor efter min Mening være langt, langt rimeligere, at man lod Godkendelsen af Kontrakter ligge hos Centralarbejdsanvisningskontoret, som er en københavnsk Institution, i Stedet for hos Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, saa meget mere som Arbejdsanvisningskontoret i Forvejen har med Lærlingeanvisningen at gøre. Det har altsaa i Forvejen en vis Side af Lærlingeforholdet under sig, og det er derfor rimeligt, at det ogsaa har med selve Godkendelsen af Kontrakterne at gøre, men det er en af de Ting, som der kan tales nærmere om i Udvalget, og jeg haaber, at Regeringspartiet vil stille sig velvilligt overfor en Ændring paa dette Punkt.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige et Par Ord om en anden Ting. I „Statistiske Efterretninger“ kan man se Antallet af godkendte Kontrakter, men jeg har Indtryk af, at der antages overordentlig mange Lærlinge, for hvem der aldrig skrives Kontrakter. Naar vi har en Lærlingelov, og naar det bestemmes, at der skal oprettes Kontrakter for alle Lærlinge, og naar Statsadministrationen forlanger, at Politimestrene skal indsende en Oversigt over det Antal Kontrakter, som de har godkendt i det forløbne Aar, og naar man offentlig meddeler, hvor stort dette Antal er, skulde man tro, at de Tal, man fik fra Statistisk Departement, dækkede Antallet af Lærlinge, der kommer i Lære. Departementet har dog selv gjort opmærksom paa i Nr. 13 af „Statistiske Efterretninger“ for 6. Maj 1925, at Antallet af godkendte Lærlingekontrakter slet ikke dækker den faktiske Tilgang af Lærlinge. Departementet støtter denne Opfattelse paa Erhvervstællingen af 1914, som ganske vist er forældet, men som det dog har lagt til Grund. For Hovedstaden ligger det efter Departementets Opfattelse saadan, at det godkendte Antal Kontrakter saa nogenlunde svarer til det Antal unge Mennesker, der kommer i Lære, men for Provinshyernes Vedkommende regner man med, at der mangler Kontrakter mindst for en Trediedel af de unge Mennesker, som er kommet

i Lære, og for Landdistrikterne gør man det op til, at man kun har Kontrakter for Halvdelen af dem, der antages som Lærlinge. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes Ministeriet ser paa dette Forhold, og om det ikke vilde være muligt at opnaa, at Loven overholdtes ogsaa i Landdistrikterne. Jeg tror nok, der staar i Loven, at den ikke gælder for Færøerne, men det har dog aldrig nogen Sinde været Meningen med Lærlingeloven, at den ikke skulde gælde for Landdistrikterne. Den maa gælde for Landdistrikterne paa samme Vis som for det øvrige Land, og det vil ogsaa være rimeligt, at Lærlingene paa Landet har den samme Beskyttelse som Lærlingene i Provinsbyerne og Hovedstaden. Derfor maa der tilvejebringes en saadan Oversigt, at man med Sikkerhed kan vide, at det Antal Kontrakter, som godkendes, ogsaa svarer til det Antal Lærlinge, som er kommet i Lære. Er det ikke Tilfældet, vil disse Oversigter ikke give nogen som helst Vejledning om, hvor stor Tilgang der er til de forskellige Fag. For Forældrene har det dog Betydning, at de gennem Departementets Publikationer kan følge Antallet af antagne Lærlinge i de forskellige Fag.

I Lovforslagets § 11, der særlig beskæftiger sig med den tekniske Undervisning, har man ikke taget Hensyn til de Ønsker, der fra mange Sider har været næret om, at Haandværksmestre og Arbejdsgivere ogsaa skulde betale det Undervisningsmateriel, som benyttes i de tekniske Skoler. Det har man ganske udeladt her i Lovforslaget; og man har tilmeldt udeladt en Bestemmelse fra det i Landstinget fremsatte Lovforslag, som siger, at hvor der er Dagundervisning, er Mesteren forpligtet til ogsaa at betale Lærlingen Løn for de Dagtimer, det drejer sig om. Det er ganske vist under Forhandlingerne i Landstinget, at Bestemmelsen er gaaet ud. Lærlingene er i Forvejen overordentlig lavt lønnede; og den tekniske Skoleundervisning er et Led i selve Fagundervisningen. Hvad Mening vil der da være i at unddrage Lærlingene deres Løn, hvor det drejer sig om Dagundervisning i de faa Timer, han besøger den tekniske Skole? Naar den paagældende Bestemmelse er udeladt i Lovforslaget, vil det betyde, at Mesteren kan unddrage sig Pligten til at betale Lærlingen Løn for de Dagtimer, Undervisningen optager.

I det hele er Spørgsmaalet om Undervisning af Lærlingene et af de Spørgsmaal,